

ПЕСНЬ ПЕСНЕЙ

- 1 1 2 Песнь песней Шелома. О, пусть он целует меня по-
 3 целуя уст своих! Ибо ласки твои лучше вина! Хорош
 4 запах масл твоих, слей разлитый — имя твое; оттого
 5 тебя девушки любят! Влеки меня! За тобой побежим.
 6 Привел меня царь в покои свои, — возликуем и воз-
 7 радуемся с тобою, вспомним ласки твои, что (лучше)
 8 вина! Справедливо любят тебя! Черна я, но красива,
 9 дочери Йерушалаима, как шатры Кэйдара, как завесы
 10 Шелома. Не смотрите на меня, что я смугловата!
 11 Ибо солнце опалило меня! Сыновья матери моей раз-
 12 гневались на меня, поставили меня стеречь виноградники,
 13 (а) своего виноградника я не устерегла, Скажи мне,
 14 возлюбленный души моей, где пасешь ты, где делаешь
 15 привал со стадом твоим в полдень? Зачем мне (скитаться)
 16 под покрывалом возле стад товарищей твоих? Если
 17 ты не знаешь, прекраснейшая из женщин, то пойди
 18 по следам овец, и паси козлят твоих у шатров пастушьих.
 19 Кобылице в колеснице Паро уподобил я тебя, подруга
 20 моя, Прекрасны в подвесках щеки твои, в ожерельях —
 21 шея твоя! Золотые подвески сделаем тебе с краинками
 22 серебряными. Пока за трапезою царь, нэйрд мой
 23 издавал запах свой. Друг мой для меня, (как) пучок
 24 мирры, что ночует меж грудями моими. Кисть кофэра —
 25 друг мой для меня в виноградниках Эйн-Гэди. (Как)
 26 прекрасна ты, подруга моя, как ты прекрасна! глаза
 27 твои — голуби. Вот ты прекрасен, возлюбленный мой
 28 и мил! И ложе наше — свежая зелень. Кровли домов
 29 наших — кедры, балки — кипарисы.
 30 Я — нарцисс Шарона, лилия долин! Как между тернами

שִׁיר הַשִּׁירִים

- 2 1 2 שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-א
 3 טוֹבִים דְּדֹדְךָ מִיַּיִן: לְרֵיחַ שְׁמֵנֶךָ טוֹבִים שְׁמֵן הַתּוֹרֵק שְׁמֵךְ
 4 עַל-בֶּן עֲלָמוֹת אֲהַבּוּךָ: מִשְׁכְּנִי אֲחַרְיֶךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי
 5 הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכֶּרְהָ דְדֹדְךָ מִיַּיִן
 6 מִיִּשְׁרָיִם אֲהַבּוּךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱדָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 7 כִּי-אֲדָלִי קָדָר כִּירְעוֹת שְׁלָמָה: אֶל-תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ
 8 שִׁשְׁפַּתִּי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אֲמִי נִחְרִיכֵי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת-
 9 הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֲהַבְּבָה
 10 נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצִּהָרִים שְׁלָמָה אֲדָה
 11 כַּעֲמֹתָ עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ: אִם-לֹא תִדְעִי לְךָ הַיּוֹפֵה בְנָשִׁים
 12 צֵא-לְךָ בַעֲקֵבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֶת-גִּדֵי-יָדְךָ עַל מִשְׁבְּנוֹת
 13 הָרְעִים: לִסְסַתִּי בְּרִכְבֵּי פָרָעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיֹתִי: נָאוּ
 14 לְתַנְךָ בַּתּוֹרִים צֹאנֶךָ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרִי וְהֵב נַעֲשֶׂה-לְךָ
 15 עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְכּוֹ נִרְדֵּי נִתֵן רִיחוֹ:
 16 צִוּר הַמַּר | הוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יַלְדָּיִם: אֲשַׁכַּל הַכֶּפֶר וְהוֹדִי
 17 לִי בְּכָרְמֵי עֵינַי גִּדִּי: הַגִּיד יֹפֵה רַעֲיֹתִי הַגִּיד יֹפֵה עֵינֶיךָ יוֹנִים:
 18 הַגִּיד יֹפֵה דוֹדִי אֵת נְעִים אֲף-עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה: קָרוֹת בְּתֵינוּ
 19 אֲרָזִים רְחִיטְנוּ בְּרוֹתִים:

ב

- אֲנִי חִבְּצַלַת הַשָּׂרֹן שׁוֹשַׁנַת הָעֲמָקִים: בְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין-א
 2 קסו

- 3 лилия, так подруга моя между дев. Как яблоня меж
лесных деревьев, так любимый мой между юношей! В тени
его сидела я и наслаждалась и плод его сладок был
4 небу моему. Он привел меня в винный дом, и знамя его
надо мною — любовь! Подкрепите меня пастилою,
5 освежите меня яблоками, ибо я больна любовью. Левая
6 рука его у меня под головою, а правая — обнимает меня.
7 Заклинаю я вас, дочери Иерушалаима, газелями или
ланями полевыми: не будите и не пробуждайте любовь,
8 доколе не пожелает она. Голос возлюбленного моего!
Вот он идет! Скачет он по горам, прыгает по холмам.
9 Подобен возлюбленный мой газели или оленю молодому;
вот стоит он за стеной, заглядывает в окна, засматривает
10 сквозь решетки. Молвил друг мой и говорит мне:
„Встань, подруга моя, прекрасная моя и ступай (за мною)“
11 „Ибо вот, зима прошла, дождь миновал, удалился.
12 Цветы показались на земле; время пения настало и
голос горлицы слышен в стране нашей; На смоковнице
13 началось созревание плодов, и виноградные лозы в цвету,
издают благоухание. Встань же, возлюбленная моя,
14 прекрасная моя, иди (за мной)!“ „Голубка моя в
расселинах скал, под кровом уступов! дай мне увидеть
15 лик твой, дай мне услышать голос твой! ибо голос твой
сладок, и лик твой прекрасен!“ Поймайте нам лисиц,
16 маленьких лисиц, что портят виноградники, а вино-
градники наши в цвету! Друг мой (принадлежит)
17 мне, а я — ему, пасущему среди лилий. Пока не повеял
день и не побежали тени, обернись, будь подобен газели
или молодому оленю на расселинах гор.
- 3 1 На ложе моем, по ночам, искала я того, кого любит
2 душа моя, искала его, но не нашла. Встану же я и
обойду город и по улицам и по площадям, искать буду
того, кого любит душа моя; искала я его, но его не нашла.
3 Повстречали меня стражи, обходящие город: „Вы люби-
4 мого души моей не видали ль?“ Едва я их миновала,
как нашла я того, кого любит душа моя; ухватилась за
него я, и не отпустила его пока не привела его в дом

3 ההוחים בן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי הוער בן
דודי בין הבנים בצל המדתי וישבתי ופריו מתוק לחבי:
4 הביאני אל בית הין ורגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות
רפוני בתפוחים כייחולת אהבה אני: שמאלו תחת
6 לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
7 בצבאות או באילות השדה אסתערו וואסתעוררו:
8 את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהדה בא מרגל
9 על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הנהדה עומד אחר כתלנו משניה מד
י החלנות מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי
11 לך רעיתי יפתי ולכי לך: כייחנה הפתו עבר הנשם
12 קלר הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול
13 התור נשמע בארצנו: התאנה הנטה פניה והגפנים
14 סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי
בחגוני הפלע בסתר המדרנה הראני את-מראיך
15 השמיעני את-קולך כייקולך ערב ומראיך נאות: אחורי
לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים פרמים וכרמנו
16 סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד שיפוח
17 הזוב ונסו הצללים סב דמהלך דודי לצבי או לעפר
האילים על-הרי בתר:

א על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו
2 ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים
וברחבות אנקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
3 מצאתיו: מצאני השמים הסבבים בעיר את
4 שאהבה נפשי ראיתם: במעט שעברתי מדם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחותיו ולא ארפנו עד-

- 5 матери моей и в горницу моей родительницы. Заклинаю
я вас, дочери Иерушалаима газелями или полевыми
ланями — не будите и не пробуждайте любовь, доколе
6 не пожелает она. Кто та, поднимающаяся из пустыни,
словно дымные столбы, окуриваемая миррою и фи-
миамом и всякими порошками торговца (благовониями).
7 Вот ложе Шеломо! Шестьдесят храбрецов вокруг него
8 из храбрецов Исраэиловых. Все они держат меч,
опытны в бою; у каждого меч на бедре его ради страха
9 ночного. Паланкин сделал себе царь Шеломо из дерев
10 Леванона. Столбы его сделал он из серебра, обивка
его — из золота, а сидение его из пурпура, внутри он
11 застлан любовью дочерей Иерушалаима. Выходите
и поглядите, дочери Цийона, на царя Шеломо, на венец,
которым венчала его мать его в день его свадьбы, и в день
радости сердца его.
- 4 1 Как ты прекрасна, подруга моя, как ты прекрасна!
Голуби — очи твои из-под фаты твоей! Волосы твои
2 как стадо коз, что сбегает с гор Гилъада, Зубы твои,
как стадо стриженных овец, что вышли из купальни;
3 все они без порока и бесплодной нет среди них. Как
алая нить — твои губы, и уста твои милы; как дольки
4 граната виски твои из под фаты твоей. Шея твоя
подобна башне Давидовой, которой любят. Тысяча
5 щитов висит на ней, все щиты отважных. Две груди
твои, как два олененка, (как) двойня газели, что пасутся
6 среди лилий. Пока не повеял день и не побежали тени,
7 пойду я на гору мирровую, на холм благовоний. Вся
8 ты прекрасна, подруга моя, и нет в тебе изъяна! Со
мною с Леванона, невеста, со мною с Леванона приди!
Взгляни с вершины Аманы, с вершины Сенира и Хэрмона
9 от львиных логовищ, с леопардовых гор. Пленила ты
меня, сестра моя, невеста; пленила ты меня одним
(взглядом) глаз твоих, одним ожерельем на шее твоей.
10 Как прекрасны ласки твои, сестра моя, невеста! На-
сколько лучше вина ласки твои, и запах масл твоих
11 лучше всех ароматов! Сотовый мед источают уста
твои, невеста; мед и молоко под языком твоим, и благо-

- ה שהביאתו אל-בית אמי ואל-חדר הורתי: השבעתי ה
אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
תעירו ואת-תעוררו את-האהבה עד-שתהפץ: מי זאת
6 עלה מן-המדבר בתימרות עשן מקפרת מר ולבונה מפל
אבקת רובל: הנה משתו שלשלמה ששים נפרים סביב
7 לה מגברי ישראל: כלם אחוי חרב מלמדו מלחמה
8 איש הרבו על-ירכו מפקד בלילות: אפריון עשה לו
9 המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפודתו
יהב מרפבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם:
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-
11 לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

- ד
הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מפעד לצמתך
4 שעריך בעדר העזים שגלשו מחר גלעד: שניך בעדר
הקצובות שעלו מדהרצה שבלם מתאימות ושכלה
2 אין בהם: ברוט השני שפתותיך ומדברך נאנה כפלה
3 הרמון רכותך מפעד לצמתך: כמנהל הויד צוארך בני
4 לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל שלמי הנבירים:
שני שדיך בשני עפרים תאמי צביה הרעים בשושנים: ה
עד שיפוח היום ונסו הצללים אלה לי אליהר המור
6 ואל-נבעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי
7 מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי השורי | מראש אמנה
8 מראש שניר והרמון ממענות אריות מהררי נמרים:
9 לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק
מצורניך: מהדיפו דודך אחתי כלה מהדיפו דודך מין
11 וריח שמיך מכל-בשמים: נפת תטבנה שפתותך כלה
דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך בריח לבנון:

- 12 ухание одежды твоей как запах Леванона. Замкнутый сад — сестра моя, невеста, источник замкнутый, родник запечатанный. Ростки твои — сад гранатовый с драгоценными плодами, с кофэйрами и нэйрдами: — Нэйрд и шафран, (благовонный) тростник и корица со всякими благовонными деревьями, мирра и алоэ и лучшие все ароматы. Источник садов, колодезь вод живых, текущих с Леванона. Проснись, (ветер) северный, и приходи, (ветер) южный, повеи на сад мой! Пусть разольются ароматы его! Пусть войдет мой друг в свой сад и пусть ест его плоды драгоценные!
- 5 1 Пришел я в сад мой, сестра моя, невеста, набрал я мирры с бальзамом моим; отведал я соты мои с медом, пил я вино мое с молоком; Ешьте, друзья! Пейте и упивайтесь, 2 любимые! Я сплю, но бодрствует сердце мое. Голос! Стучится друг мой: Отвори мне, сестра моя, подруга моя, голубка моя, чистая моя, ибо голова моя рососою полна, 3 кудри мои — каплями (росы) ночной. Я скинула одеяние свое, как же одену я его?! омыла ноги мои — 4 как же замараю их?! Возлюбленный мой простер руку свою сквозь отверстие (в двери) и нутро мое взволновалось о нем. Встала я, отворить возлюбленному моему, и с рук моих капала мирра, и с пальцев моих 6 мирра стекала на скобы замка. Отворила я другу моему, а друг мой ускользнул, сокрылся. Души во мне не стало, когда он говорил! Искала я его, но его не 7 находила я, звала я его, но он мне не ответил. Повстречали меня стражи, обходящие город. Побили они меня, изранили; сорвали с меня покрывало мое стражи 8 стен (городских). Заклинаю я вас, дочери Йерушалаима: если вы встретите друга моего, что скажете вы ему? — 9 что я больна любовью! Чем возлюбленный твой (лучше других) возлюбленных, красивейшая из женщин? Чем возлюбленный твой (лучше других) возлюбленных, 10 что ты так заклинала нас? Друг мой светел и румян, 11 отличен из десяти тысяч. Голова его — чистое золото; 12 кудри его — вьются, черны, как ворон. Очи его, словно голуби у водных потоков, что купаются в молоке, (как камни драгоценные), вставленные в оправу. Щеки 13 его — гряды благовоний, цветник благовонных растений, губы его словно лилии, с которых каплет мирра текучая. 14 Руки его — округлости золотые, испещренные хризолитами; живот его — полированная слоновая кость, 15 покрытая сапфирами; Голени его — столбы мраморные, поставленные на золотых подножиях, вид его — как

12 גן | נעיל אחתי כלה גל | נעיל מעין התום: שלחו
13 פתחם רמונים עם פרי מגדים פפרים עסנדרים: נרדו
14 וכרפם קנה וקנמן עם פלעצי לבונה מר ואהלות עם
15 כלדאשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונולים
16 מדלבנון: עודי צפון וכואי תימן הפיהו נני וילו בשמי
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

ה

א באתי לגני אחתי כלה ארתי מורי עם-בשמי אכלתי
יערי עסדבשי שתיתי ייני עסחלבי אכלו רעים שתו
2 ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול | דודי דופק
פתחילי אחתי רעיתי יונתי תמתי שהאשי נמלא-טל
3 קנצותי רסיס לילה: פשטתי את-פתגתי איככה אלבשנה
4 רחצתי את-רגלי איככה אמנפם: דודי שלה ידו מך
ה החרד ומצי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וידו
6 נטפרימור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו
7 ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
הסנבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את-רדודי מעלי
8 שמרי הקמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-
9 תמצאו את-דודי מהתגורו לו שחולת אהבה אני: מה-
דודי מדוד הנפה בנשים מה-דודך מדוד שקכה
11 השבעתני: דודי צה ואדום דגול מרבכה: ראשו פתם
12 פו קנצותיו תלתלים שחרות פעורב: עיניו פוונים על-
13 אפיקו מים רחצות בחלב ישבות על-מלאות: לחו
בערונת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
14 נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש
15 מצו עשת שן מעלפת ספירים: שוקו עמודי שש

- 16 Леванон, юноша, как кедр. Уста его — сладость, и весь он — желанный! Таков возлюбленный мой и таков друг мой, дочери Йерушалаима.
- 6 1 Куда ушел друг твой, прекраснейшая из женщин? Куда обратился возлюбленный твой? Поищем его вместе с тобой. Друг мой спустился в свой сад, ко грядкам ароматов пасти средь садов и собирать лилии. Я (принадлежу) возлюбленному моему, а возлюбленный мой — мне, он пасущий меж лилиями. Прекрасна ты, подруга моя, как Тирца, прекрасна как Йерушалаим, грозна — как войско со знаменами. Отведи от меня очи твои, потому что они взволновали меня! Волосы твои, как стадо коз, что сошли с Гилъада. Зубы твои подобны стаду овец, вышедших из купальни; все они без порока и бесплодной нет среди них. Как дольки граната — виски твои из-под фаты твоей. Их шестьдесят цариц, наложниц — восемьдесят, а девицам — числа нет! Но единственная — голубка моя, чистая моя, одна она у матери своей, избранная — у родителей твоих. Увидели ее девицы — и признали царицы и наложницы и восхвалили ее. Кто это, что выглядывает, как заря; прекрасная, как луна, ясная, как солнце; грозная, как (войско) со знаменами? Спустилась я в сад ореховый взглянуть на побеги прибрежные, посмотреть, зацвела ли лоза, распустились ли гранаты.
- 12 Не знаю я, (как) душа моя возвела меня на колесницу знатного (из) народа моего.
- 7 1 Воротись, воротись, Шуламмит; воротись, воротись, и мы наглядимся на тебя! Что вам глядеть на Шуламмит, словно на пляску в два ряда? Как прекрасны в сандалиях ноги твои, дева благородная! Округления бедр твоих как украшение, изделие рук искусника. Пупок твой — круглая чаша в которой не иссыкает ароматное вино; живот твой — ворох пшеницы, окаймленный лилиями. Две груди твои, — как два олененка, (как) двойня газели. Шея твоя — башня слоновой кости; очи твои — как пруды в Хэшбоне у ворот Бат-Раббима; нос твой, как башня Леванона, обращенная к Даммэсэку.
- 6 Голова твоя, как Кармэль и пряди (волос на) голове

מִסֻּדִים עַל-אֲדֹנָיָיו מֵרֵאשִׁיתוֹ כְּחֹר כְּאַרְזִים:
 חֲבו מִמַּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים וְהִ דוּדֵי וְנָה רַעֵי בָנוֹת
 יְרוּשָׁלַם:

אָנָּה הַלֵּךְ דוֹדְךָ הִיפָּה בְנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדְךָ וּנְכַקְשֵׁנוּ א
 עֲמֹה: דוּדֵי יָרַד לָגְנוֹ לְעֲרוּגוֹת הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בְּנָשִׁים
 וְלִלְקֹט שׁוֹשָׁנִים: אָנָּה לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי הִרְוַעָה בְּשׁוֹשָׁנִים:
 יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כִתְרָצָה נֶאֱמָה בִּירוּשָׁלַם אִימָה בְּנִדְגָלוֹת:
 הַסְּבִי עֵינֶיךָ מִן-הַגִּלְעָד: שֵׁנֶיךָ כְּעֵדֶר הַרְחֵלִים שְׁעָלוּ מִן-
 הַרְחֵצָה שְׂבָלָם מֵתֵאֵימֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפָלַח
 הַרְמֹן רִפְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְחָה: שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים
 פִּילְגֵשִׁים וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא וְיִנְתִּי תַמְתִּי
 אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה רְאוּהָ בָנוֹת
 וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגֵשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִיִּזְאֵת הַנְּשֻׁקָהּ
 כְּמוֹ שְׂחָר יָפָה כְּלָבְנָה בָּרָה כְּחָמָה אִימָה בְּנִדְגָלוֹת:
 אֶל-גִּגַּת אָנָּה יָרַדְתִּי לְרֵאוֹת בְּאִפִּי הִנְחַל לְרֵאוֹת הַפָּרְחָה
 הַנֶּפֶן הַנְּצִי הַרְמֵנִים: לֹא יָדַעְתִּי נֶפֶשׁ שְׂמַתִּי מִרְכָּבוֹת
 עִמִּי נָדִיב:

א
 שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשׁוּלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִחְוֶהֲכֶךָ מִדְּחִתְחֹזוֹ א
 בְּשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: מִדְּיָפוֹ פְּעֻמֹּךְ בְּנִעְלִים
 כִּתְנִיב חֲמוּקֵי יָרְכֹךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמֹן:
 שְׂרַרְךָ אָנָּה הַסְּתֵר אֶל-יְחִסָּר הַמְּזֹג בְּטָנְךָ עֲרַמַת הַפִּים
 סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵךְ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה:
 צִאֲרָךְ כְּמַגִּדֵל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת כְּחֻשְׁבוֹן עַל-שַׁעַר בַּת-
 רַבִּים אֵינֶךָ כְּמַגִּדֵל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דְמָשֶׁק: רֵאשֶׁךְ

7 твоей, как пурпур; — царь пленен кудрями! Как прекрасна ты, и как ты приятна средь наслаждений,
8 любовь! Этот стан твой пальме финиковой подобен,
9 и груди твои — гроздьям. Подумал я: взберусь я на пальму, за ее ветви схвачусь я, и да будут груди твои, как грозди винограда, и запах (от) носа твоего, как от яблоч; А небо твое, — как доброе вино; оно поистине течет к моему другу, делает разговорчивыми уста спящих.
11 Я (принадлежу) возлюбленному моему, и ко мне влечение
12 его. Иди, друг мой, выйдем мы в поле, переночуем
13 среди кофэров. Рано утром пойдем мы в виноградники, посмотрим, расцвела ли лоза виноградная, развилась ли завязь, распустились ли гранаты? Там отдам я тебе
14 ласки мои. Мандрагоры издали запах, и у дверей наших всякие плоды изысканные, новые и старые; (все это) для тебя, друг мой, сберегла я!
8 1 (О), если бы ты был мне брат, сосавший грудь матери моей, встретила бы я тебя на улице, целовала бы тебя, и меня не срамила бы! Повела бы я тебя, привела бы в дом матери моей. Учил бы ты меня, (а) я поила бы тебя вином душистым (и) соком граната моего. Левая рука его у меня под головою, а правой — он обнимает меня. Заклинаю я вас, девы Иерушалаима: зачем будите и зачем тревожите вы любовь, пока (сама) не желает она? Кто та, что всходит из пустыни, опираясь на возлюбленного своего?! Под яблоней пробудила я тебя; там родила тебя мать твоя, там родила родительница твоя. Положи меня печатью на сердце твое, печатью на руку твою, ибо сильна, как смерть, любовь, как преисподняя — люта ревность; стрелы ее — стрелы огненные — пламень Господень! Многие воды не смогут погасить любовь и реки не зальют ее; если отдаст человек все добро дома своего за любовь, то заклеят его презрением. Сестра у нас маленькая и грудей нет у нее. Что сделаем мы для сестры нашей в день, когда будут свататься к ней? Была бы она стеной, на ней мы выстроили бы башню серебряную, а была бы она дверью — заложили бы ее досками кедровыми.
10 Я — стена, и груди мои — как башни! Оттого стала я
11 в его глазах, как исток покоя! Был виноградник у Шеломо в Баал Амоне. Отдал он виноградник сторожам; каж-

עליך ככרמל ודלת ראשך כארנמן מלך אסור ברהמים:
7 מהיפית ומהנעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך
8 דמתה לתמר ושדיך לאשכולות: אמרת אעלה בתמר
9 אחזה בסנסנו ויהוינא שדיך באשכולות הנפן וריח
10 אפך כתפוחים: וחכך בנין הטוב הולך לדודי למישרים
11 יוכב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי
12 נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה
13 אספרה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן
14 את דודי לך: הדודאים נתנור ריח ועל פתחינו כל מנדרים
חדשים נסו ישנים דודי צפנתי לך:

ח
א מי יתקד באה לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקד
2 גם לא יבזו לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
3 אשקד מנין הרקה מעסים רמני: שמאלו תחת ראשי
4 וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מהתעירו
ה ומהתעירו אתהאהבה עד שתהפץ: מי זאת עלה
מזרמך מתרפקת עלי דודה תחת התפוח עוררתך
6 שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: שימי כחותם
על לבך כחותם על זרועך כירעה כמות אהבה קשה
7 כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהכתיה: מים רבים
לא יוכלו לכבות אתהאהבה ונהרות לא ישטפוה אם
8 יתן איש את כל הון ביתו באהבה בזו יבזו לו: אחות
לנו קטנה ושדים אין לה מהנעשה לאחותנו ביום
9 שידבר בה: אסחומה היא נבנה עליה טירת כסף
י ואסדלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי
11 כמנדלות אז היתי בעיניו כמוצאת שלום: כרם הדד
לשלמה כבעל המון נתן אתהכרם לנטרים איש יבא

КЕТУВИМ

Редактор перевода
ДАВИД ИОСИФОН

כתובים

עם תרגום רוסי

עורך התרגום
דוד יוסיפון

1975

МОСАД АРАВ КУК • ИЕРУШАЛАИМ

12 בפרו אלה בסת: פרמי שלי לפני האלה לה שלמה
13 ומאתים לנטרים את-פריו: היושבת פננים חברים
14 מקשיבים לקולך השמיעני: ברח | הולי ודמה-לך לצבי
או לעפר האילים על הרי בשמים:

רות

ויהו בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש א
מבית לחם יהודה לגור בשדו מואב הוא ואשתו ושני
בניו: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני-
2 בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו
שדו-מואב ויהורשם: וימת אלימלך איש נעמי ותשאר
3 היא ושני בניה: וישאו להם נשים מאכיות שם האחת
4 ערפה ושם השנית רות וישבו שם פעשר שנים: וימתו ה
גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
ומאשה: ותקם היא וכלתיה ותשב משדו מואב כי
6 שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת להם
לחם: ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה
7 עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: ותאמר נעמי
8 לשושי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
עמכם וחסד כאשר עשיתם עס-המתים ועמדי: ותן יהוה
9 לבנ ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה